

Kloboucké Zvony

Zprávy ze života sboru Českobratrské církve evangelické

v Kloboukách u Brna

ročník XXII. září, říjen 2020 AD

Kristus shromažďuje svůj lid

6. září – 13. neděle po sv. Trojici

9.30 Klobouky – rodinná bohoslužba
se slavením sv. Večeře Páně,
začátek školního roku

13. září – 14. neděle po sv. Trojici

8.00 Brumovice, 9.30 Klobouky

20. září – 15. neděle po sv. Trojici

9.00 – 9.20 Klobouky – Chvály mládeže
9.30 Klobouky – bohoslužba s Výročním sborovým
shromážděním

27. září – 16. neděle po sv. Trojici

8.00 Brumovice, 9.30 Klobouky

4. října – 17. neděle po sv. Trojici

9.30 Klobouky, 11.00 Velké Hostěrádky

11. října – 18. neděle po sv. Trojici

8.00 Brumovice, 9.30 Klobouky

18. října – 19. neděle po sv. Trojici

9.00 – 9.20 Klobouky – Chvály mládeže
9.30 Klobouky se slavením sv. Večeře Páně
se Školkou seniorátní mládeže

25. října – 20. neděle po sv. Trojici

9.30 Klobouky slavnost Děkůčinění
předání ceny Anděl sboru
se slavením sv. Večeře Páně

1. listopadu – 21. neděle po sv. Trojici

9.30 Klobouky, 11.00 Velké Hostěrádky
památka zesnulých

JUBILEA – JUBILEA – JUBILEA

Boží požehnání a vše dobré do dalších let přejeme
sestrám a bratřím našeho sboru
při příležitosti jejich narozenin.

září

Jaroslav Krhánek – 92 let
Slavomír Pilát – 79 let
Vítězslav Pavlík – 97 let
Vlasta Nádeníčková – 81 let
Marie Smolíková – 87 let
Jaroslav Vašík – 75 let
Zdeněk Vymazal – 70 let
Miroslava Adámková – 75 let
Růžena Sáčková – 78 let
Věra Pilátová – 82 let

říjen

Dana Filásková – 77 let
Marie Mrázová – 91 let
Růžena Stražilová – 88 let
Jaroslava Šedivá – 78 let
Zdena Hálková – 79 let
Miloš Lexa – 81 let
Jaroslav Huták – 87 let
Růžena Binderová – 89 let

Upřímně blahopřejeme!

Narozeniny zveřejňujeme podle klíče: 60, 65, 70, 75, 76, 77...

Respektujeme, pokud nám nahlásíte, že si zveřejnění nepřejete. Pro ochranu osobních údajů neuvádíme den narozenin ani místo bydliště.

Farní sbor Českobratrské církve evangelické v Kloboukách u Brna,
Brněnská 30, 691 72, e-mail: cceklobouky@seznam.cz;
<http://klobouky.evangelnet.cz>; tel.: 608 579 839; IČ sboru: 48452327

Biblické slovo – na září a říjen

Hesla Jednoty bratrské:

Na září:

„V Kristu Bůh usmířil svět se sebou.“

2. Korintským 5,19

*Svůj věčný všehomír Bůh lásky stále snuje
a blahem šíří jej a bolem prohlubuje.*

Na říjen:

„Usilujte o pokoj toho města, do něhož jsem vás přestěhoval, modlete se za ně k Hospodinu, neboť v jeho pokoji i vy budete mít pokoj.“

Jeremiáš 29,7

*Být v Bohu znamená i nebýt v davu sám
a dlítí u víře, kde buduje se chrám.*

Autorem veršů je Miroslav Matouš.

Milí přátelé,

do nového školního roku vstupujeme s otázkou, co tento podzim přinese. Budou děti moci chodit do škol? Nebudou zase zavřeni lidé v diakonii bez možnosti návštěv? Nebudou zavřené kostely? A nerozšíří se nemoc i mezi nás?

Věřím, že jsme bohatší o zkušenost z jara, a tak můžeme začít školní rok v mnohém posílněni. Naučili jsme se udržovat kontakt i ve ztížených podmínkách. Evangelium bylo paradoxně blíže lidem, vyšlo z kostelů na internet, do televize, rozhlasu. Leckde se konaly bohoslužby venku v přírodě. Hledali jsme nové cesty zvěstování, ale i vlastní

zbožnost. Uvědomili jsme si větší blízkost Bohu. Posilovali jsme se navzájem, pomáhali si, hledali inspiraci a duchovní posilu. O to vše se můžeme opřít, pokud by bylo zase potřeba.

Je pravda, že na pocit ohrožení reagujeme různě. Leckdo na vlastní kůži pocítil strach ze smrti své či svých blízkých, z toho, že třeba někoho nakazí, neochrání. Snad to vedlo k hlubšímu vztahu s Bohem, který tento strach tiší, vždyť i když zemřeme, nic nás nevytrhne z Boží náruče. Možná budeme teď

žít intenzivněji s Bohem, více se na něj spoléhat v dobrém i zlém.

Přeji nám všem, abychom do nového školního roku vstoupili s dobrou nadějí zakotvení ve víře, která nás v běžném životě opravdu posiluje.

Biblické slovo na měsíc září mluví o usmíření. Ze své zkušenosti víme, jak je těžké smířit se. S druhými, se sebou, se svým životem, který se třeba vyvíjí jinak, než jsme plánovali. Ke smíření potřebujeme sílu a naději. Smíření nás totiž něco stojí. Ať to znamená odpustit vinu (sobě nebo druhému), opustit své představy o tom, jak musí vypadat můj život, abych byl/a spokojený/á. Sílu ke smíření nacházíme u Boha. On nás vede, abychom ušli ten potřebný kus cesty. Smíření se neděje lusknutím prsty, chvíli to trvá, než k němu dojdeme. Bůh nás v tom provází a ukazuje nám i rozdíl mezi tím, co je smíření a co rezignace. Smíření přináší dobré ovoce – pokoj, radost, svobodu. Otevírá nás něčemu novému.

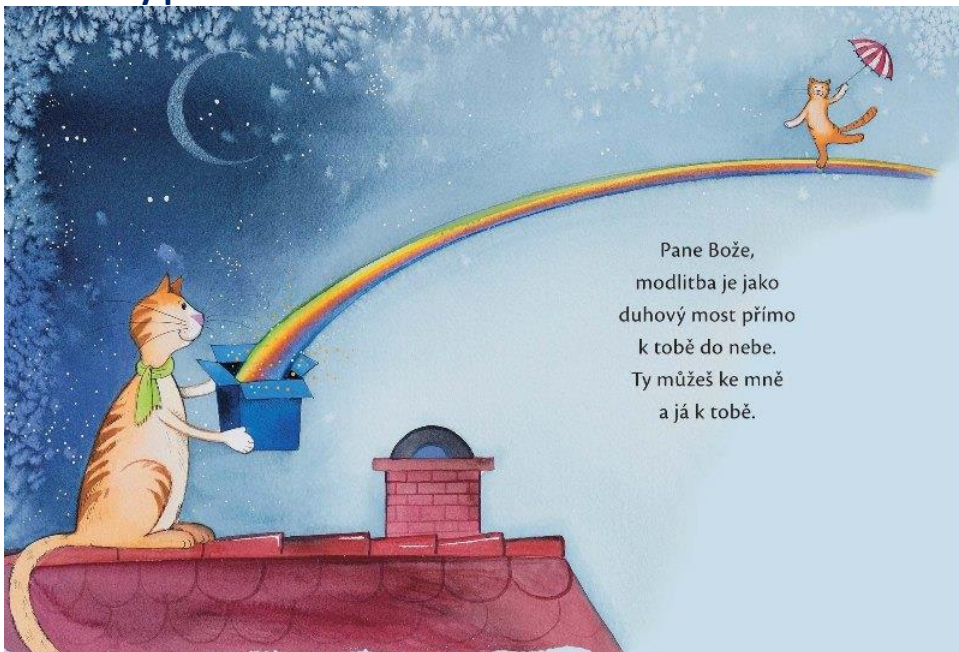
Abychom mohli smíření prožít, potřebujeme kromě síly také naději. Ta nám pomáhá hledět do budoucnosti s dobrým očekáváním, že to všechno dobře dopadne. I když ještě nevíme přesně jak. I naději v nás probouzí Bůh.

Pavel ve 2. listu Korintským píše: „V Kristu Bůh usmířil svět se sebou. Nepočítá lidem jejich provinění a nám uložil zvěstovat toto smíření.“

Můžeme si to představit jako na obrázku vlevo. Bůh je tu vyobrazen jako otec. Je na kříži, to proto, že tu byl s Ježíšem a prožíval s ním jeho utrpení. Je to Bůh lásky, který nikoho v jeho nouzi neopouští. Je to Bůh, který zvítězil nad smrtí kříže, protože smrt přijal. Nyní odsud vztahuje své ruce k člověku a otevírá mu svou náruč. Z kříže se stává strom života. Roste z něj nová naděje. Tady jsme doma, přijati, v bezpečí. Bůh není nezaujatý soudce, který by nás pozoroval odněkud z výšky a počítal nám body za naše výhry a prohry. On naopak vstupuje jako soucitná síla do našich životů a posiluje nás tam, kde to potřebujeme. Jeho náruč je nám vždy otevřená. Zde nacházíme jak sílu, tak naději.

Říjnem nás bude provázet slovo o pokoji. „Usilujte o pokoj toho města, do něhož jsem vás přestěhoval.“ To je Boží slovo zprostředkované prorokem Jeremiášem. Každého z nás Bůh zavedl na nějaké místo. Tady žijeme a máme tu působit pokoj. Kupodivu bylo Jeremiášovo slovo původně určeno lidu, který musel opustit svůj domov a žít v babylonském exilu. Pokoj máme s sebou nést do světa, i když přijdeme o domov a jsme v cizině. Nikde totiž nejsme náhodou. Ani lid izraelský není v exilu z moci tehdejších pánů. Je zde, protože ho sem přestěhoval Hospodin a má se zde naučit důležité lekci. Pokoj máme vyprošovat všem lidem, mezi které nás život zavede. Za všechny lidi našich měst a obcí se máme modlit a svěřovat je do Boží péče. Pokud by nám byl stav místa, kde žijeme, lhostejný, ani my bychom nedošli pokoje.

Modlitby pro malé i velké

Pane Bože,
modlitba je jako
duhový most přímo
k tobě do nebe.
Ty můžeš ke mně
a já k tobě.

Přejato z knížky *Modlitbičky* autorky Františky Böhmové

Ty jsi velký, Pane, Tobě sláva zvláště, Ty odíváš se světlem místo pláště,
Ty jsi veliký, Pane, nad vodami všemi, Ty rošíš nad vyprahlou sluncem zemi.
Rozhodíš hrst, jsme nasyceni, odvrátíš tvář, jsme zarmouceni,
ducha nám vezmeš, v nic se rozpadáme, ducha nám vdechneš, ihned ožíváme.
Ty jsi veliký, Pane, řidič našich kroků, nedej nám bloudit ve hluboku.
Ó, Pane Ježíši Kriste, veď mne cestou svou, ať nechodím tmou,
zasviť mi, Ty hvězdo jasná, na cestu mé pouti, provázej mne, sílo božská,
s Tebou chci jen plouti,
neodvracej zraky svoje, božská Lásko, ode mne a svým okem provázej mne –
navrať mi mé milené.
Navrať mi klid a božskou lásku, dej mi dopřát pokoje,
bolu mého přeruš pásku a v nitro vlej nápoje.
V Tebe věřím, v Tebe doufám, Tys ta síla nejvyšší,
před Tebou se, Bože, skláním ve své lásce nejčistší.
Volám si Tě za lékaře, až mi bude bolno tak, volám si Tě k ulehčení,
Ty léky máš, nás dobře znáš – chráníš nás, Bože, svou mocnou pravicí! Amen.

Tuto modlitbu věžňů učila Milada Horáková své spoluvězně v terezínské Malé pevnosti.

Pozvánky

6. září	Zahájení školního roku s výšlapem po bohoslužbě na rozhlednu Nedánov – podle počasí
13. září	Koncert Hradišťan 17.00 v kostele
20. září	Výroční sborové shromáždění
3. října	Ekumenická pouť smíření z Hustopečí do Klobouk
16.-18. října	Školka seniorátní mládeže v Kloboukách na faře a v kostele – prosíme o pomoc s pohoštěním. Přednášky pro veřejnost
25. října	Slavnost díkůčinění

Srdečně Vás zveme na koncert ke 30 letům Diakonie ČCE – střediska BETLÉM.

Přijďte prožít příjemné nedělní odpoledne **13. září 2020** a zaposlouchat se do skvělé muziky v podání

JIRÍHO PAVLICI & HRADIŠŤANU.

Začínáme v 17 hodin v evangelickém kostele v Kloboukách. Součástí koncertu bude i výstava obrazů z tvorby klientů střediska BETLÉM.

VSTUPNÉ 400 Kč a 350 Kč

Rezervovat vstupenky

si můžete na tel. 519 419 977,

a to v pracovní dny 8–15 hodin,

případně ve stejnou dobu přímo

zakoupit na ředitelství BETLÉMA

v Morkůvkách 149.

Faráři evangelického sboru

Další z našich historických seriálů zpracovala Dana Bobková.

Po faráři Pavlu Šlachtovi pokračujeme dál postavou faráře Štěpána Kálnaye.

Štěpán Kálnay

Do klobouckého sboru nastoupil po odchodu faráře Šlachty roku 1787. Narodil se roku 1763 v Debrecíně v Království uherském. Nejdříve působil jako kaplan v Jimramově, poté se dostal do reformovaného sboru na Vsetíně (dnes Horní sbor ČCE), kde působil jako první kazatel od roku 1785, kde se v téže roce, ve svých 22 letech, oženil s patnáctiletou Annou Nosálkovou. Vsetínský sbor nebyl s farářem Kálnayem spokojen, vyčítali tehdejšímu superintendentovi Blažkovi, že ho do sboru dosadil „k hanbě naší víry a trpkosti našeho srdce“. Po dvou letech ze Vsetína odešel do klobouckého sboru, kam nastoupil 13. ledna 1787. V téže roce se mu zde narodila první dcera Vincencie. Jeho působení v Kloboukách patří mezi nejnešťastnější dobu klobouckého sboru.

Byl tvrdé, prchlivé povahy, bezohledný, neústupný. Hned na počátku své činnosti začal zavádět novoty ve sboru i při bohoslužbách, aniž by se koho ptal. To vyvolalo odpor proti němu. Ale pravá bouře se zvedla, když roku 1789 sáhl bez přítomnosti starších na církevní peníze z nedělní sbírky. Rád vysedával v hospodě a hrál karty k velikému pohoršení členů sboru. Byl obžalován u superintendanta Blažka za to, že nepřišel včas na křest dítěte a místo toho seděl v hospodě. Byl dokonce dvakrát potrestán žalářem, jednou v Brně a podruhé v Kloboukách pro neslušné chování vůči úřadům. Členové sboru trvali na jeho odchodu z Klobouk. Poslali žádost o propuštění faráře Kálnaye na konzistoř do Vídně.

Tyto dopisy jsou uchovány ve sborovém archivu. Konzistoř nakázala roku 1790 smír oběma stranám a urovnání vztahů mezi farářem Kálnayem a sborem. Sbor tento návrh konzistoře přijal. Pokladní záležitosti byly uvedeny do pořádku, avšak sliby faráře Kálnaye, že dá do pořádku církevní účty, v kázání nebude nikoho napadat, nebude nikomu zlořečit, do hostinců a k muzice nebude chodit, s úřady bude jednat slušně a bude si jich vážit, zůstaly nesplněné. Po dvou letech opět dal sbor faráři Kálnayovi výpověď a zakázal mu sloužit bohoslužby.

Dne 13. března 1792 byl z nařízení gubernia vyloučen a byl zbaven volitelnosti ve všech moravských reformovaných sborech. Bylo to v době, kdy těžce onemocněl. Po marném úsilí o zrušení suspenze konečně zakotvil v evangelickém sboru v Růžďce na Valašsku, kam se přestěhoval 24. prosince 1792 z Klobouk. Dne 5. listopadu 1793 byla zrušena suspenze a Štěpán Kálnay byl ustanoven pastorem v Růžďce, ustavující dekret však dostal až roku 1796, kdy už byl u konce svých fyzických i morálních sil. V Růžďce se mu roku 1793 narodila dcera Karolína a roku 1796 dcera Anna. Zemřel v Růžďce 6. června 1798 ve věku 36 let na neštovice.

Pozvánka na 3. ekumenickou pouť jižní Moravou

Dne 3. října 2020 zvou Matice velehradská, Římskokatolická farnost u sv. Tomáše v Brně a Brněnský seniorát ČCE všechny zájemce, mladší i starší, jednotlivce, páry i rodiny na pěší pouť z Hustopeč do Klobouk.

Pouť **Pojďme spolu** je volným pokračováním prvních dvou poutí, které v letech 2017 a 2019 vedly z Brna do Nosislav a Hustopečí. Navazuje jak na tradici poutí katolických, tak na novější tradici brněnských Poutí smíření a dává této tradici ekumenický rozměr připomenutím těch poutí, které

konávali v dobách českého baroka jihomoravští evangelíci do Uher. Cílem pouti je připomenout soužití katolíků a evangelíků, Čechů a Němců na jižní Moravě a nabídnout příležitost ke společné modlitbě a zpěvu na těch místech, jež se v minulosti stávala často místem bolestného rozdělení a nepochopení. **Kdy a kde začneme?** Dne 3. října 2020 v 8.45 hod. sraz v kostele sv. Václava v Hustopečích. Pouť je dlouhá asi 17 km a počítáme s tím, že ji projdeme za 7 hodin včetně zastavení: Hřbitov s hrobem rodičů Tomáše Masaryka v Hustopečích, smírčí kříž u Divák, kostel Nanebevzetí P. Marie v Divákách (občerstvení z vlastních zásob), kaple sv. Barbory a kostel sv. Vavřince v Kloboukách.

Závěrečná modlitba poutníků bude v katolickém kostele sv. Vavřince v Kloboukách.